

forbyde Sagsføreren Udførelsen af enkelte Sager eller Forretninger, eller paalægge ham Bøder indtil 200 Kr., eller suspendere ham fra Sagsførervirksomheden i en vis Tid, dog ikke længere end for eet Aar. Bøderne kunne inddrives ved Udpantning.

Dog kunne de nævnte Straffe ikke anvendes, uden at den Paagjældende har havt tilstrækkelig Seilighed til at erklære sig over de ham gjorte Vebredelser og fremkomme med sit Forvar mundtlig eller skriftligt, efter Raadets nærmere Bestemmelse.

Fil § 34.

20) 1ste Stykke, Linie 4: „8“ forandres til: „14“.

21) Linie 5: „den kongelige Lands-, Over-, samt Hof- og Stadsret“ forandres til „Højesteret“.

22) 3die Stykke, Linie 2: „ophæver“ ændres til: „forandrer“.

Fil § 39.

23) I Slutningen af Paragrafen tilføjes: „og har fyldt 25 Aars Alderen“

24) Herefter tilføjes: „Derhos skulle de, der inden 1ste Januar 1884 have taget den ufuldstændige juridiske Examen med Karakteren betvem, ikke paa Grund af Bestemmelsen i § 4 være udelukkede fra den dem efter den tidligere Lovgivning tilkommende Afgang til Underrettsagsførerstillingen“.

25) Paragraftallet rettes efter Afstemningen.

Medundertegnede Hæle kan ikke tilraade dette Lovforslags Vedtagelse. Jeg kan nemlig ikke se, at der foreligger Kjendsgjerninger, som godtgjøre, at der er tilstrækkelig Grund til at fæste de Betingelser, som isølge Loven af 26de Mai 1868 om Sagsførervirksomhed skulle fyldestgøres af dem, der ønske sig meddelt Sagsførerbestikkelse. At Loven kan være bleven benyttet i saa stort Omfang, at der paa sine Steder kan

være et større Antal Sagsførere, end der kan have tilstrækkelig Praxis, skal jeg ikke modsig; men denne Omstændighed kan jeg ikke anse for at være fyldestgjørende Grund til at gjøre Forandringer i Loven, og man maa vente, at, naar det har viist sig, at Sagsførerstanden er bleven overtallig, vil det afftrække Folk fra at indtræde i den. Og derfor bør Lovgivningsmagten visnøf ikke af dette Hensyn indføre stærpende Bestemmelser i Loven af 26de Mai 1868.

Spvad disse angaar, da bestaa de dels i en Forlængelse af den Tid, hvori den, der ønsker at indtræde i Sagsførerstanden, skal være Fuldmægtig, dels i, at Bestikkelse ikke gives ham, førend han har fyldt sit 30te Aar. Med Hensyn til den førnævnte Betingelse skal jeg bemærke, at det visnøf ikke kan negtes, at en Uddannelsesetid af 3 Aar hos en duellig og søgt Sagsfører kan være tilstrækkelig. For den, som altsaa har faaet en saadan Fuldmægtigplads, er der ingen Grund til at fordre en forlængt Uddannelse, og af Hensyn til dem, som kun stasse sig Fuldmægtigplads hos en mindre duellig og lidet søgt Sagsfører, at gjøre det til en almindelig Regel, at de, der ville søge Bestikkelse som Sagsførere, skulle have været 5 Aar Fuldmægtige, kan jeg ikke anse for billigt. En saadan Forandring i den nugjældende Lov kunde efter min Opfattelse kun være nødvendig, naar det havde viist sig, at Sagsførerne, som have erhølt Bestikkelse efter 1868, staa tilbage for de tidligere udnevnte Prokuratorer og Advokater; men derfor foreligger intet Bevis.

Den anden stærpebe Bestemmelse angaar den Alder, den Vedkommende skal have naaet for at kunne erhøle Bestikkelse.

Der er ikke nogen Embedsstilling, hvortil der kræves 30 Aars Alderen som Betingelse for at kunne opnaa den; der synes derfor heller ikke nogen Grund til at fordre denne Alder hos dem, der søge Virksomhed som Sagsførere.

Med Hensyn til Lovforslagets 3die Affnit: Om Sagsførerkreds og Sagsførerraad, skal jeg kun udtale, at, dersom en større Kontrol med Sagsførerne end den hidtilværende skulde være nødvendig, maa den efter min Opfattelse udøves af Andre end Sagsførere og vel nærmest være at henlægge til Domstolene.

I Henshold til Ovenstaaende tilraader jeg at forkaste Lovforslaget.

Breinhold. Cederfeldt de Simonen. Griksen. Hæle.
Krieger, Neergaard, Nielsen. Uising.
Ordfører. Formand.

(Det bemærkes, at Udvalgets Medlem Hauerslev var fraværende ved Betænkningens Udfærdigelse).